

Sesijas dokuments

16.7.2014

B8-0010/2014 }
B8-0012/2014 }
B8-0014/2014 }
B8-0017/2014 }
B8-0018/2014 }
B8-0022/2014 } RC1

KOPĪGS REZOLŪCIJAS PRIEKŠLIKUMS

iesniegts saskaņā ar Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu

nolūkā aizstāt rezolūcijas priekšlikumus, kurus iesniedza šādas grupas:

ECR (B8-0010/2014)
PPE (B8-0012/2014)
ALDE (B8-0014/2014)
Verts/ALE (B8-0017/2014)
S&D (B8-0018/2014)
GUE/NGL (B8-0022/2014)

par Sudānu — *Meriam Yahia Ibrahim* lieta
(2014/2727(RSP))

Cristian Dan Preda, Tunne Kelam, Bogdan Brunon Wenta, Mariya Gabriel, Jarosław Leszek Wałęsa, Seán Kelly, Petri Sarvamaa, Monica Luisa Macovei, Michèle Alliot-Marie, Philippe Juvin, Pavel Svoboda, Jaromír Štětina, László Tőkés, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Andrej Plenković, Davor Ivo Stier, Franck Proust, Andrzej Grzyb, Joachim Zeller, Lars Adaktusson

PPE grupas vārdā

Josef Weidenholzer, Victor Boştinaru, Linda McAvan, Ana Gomes, Richard Howitt, Marc Tarabella, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Liisa

RC\1031702LV.doc

PE534.954v01-00 }
PE534.956v01-00 }
PE534.958v01-00 }
PE534.961v01-00 }
PE534.962v01-00 }
PE534.966v01-00 } RC1

Jaakonsaari, Corina Crețu, Luigi Morgano, Pier Antonio Panzeri, Silvia Costa

S&D grupas vārdā

Charles Tannock, Jana Žitňanská, Beatrix von Storch, Peter van Dalen

ECR grupas vārdā

Marietje Schaake, Ivo Vajgl, Alexander Graf Lambsdorff, Louis Michel, Petras

Auštrevičius, Petr Ježek, Marielle de Sarnez, Izaskun Bilbao Barandica,

Charles Goerens, Ramon Tremosa i Balcells, Johannes Cornelis van Baalen,

Javier Nart

ALDE grupas vārdā

Marie-Christine Vergiat, Pablo Iglesias, Pablo Echenique Robba, Carlos

Jiménez Villarejo, Lola Sánchez Caldentey, Tere Rodríguez-Rubio Vázquez,

Dennis de Jong

GUE/NGL grupas vārdā

Judith Sargentini, Barbara Lochbihler, Heidi Hautala, Bart Staes, Ernest

Urtasun, Ulrike Lunacek

Verts/ALE grupas vārdā

Eiropas Parlamenta rezolūcija par Sudānu — *Meriam Yahia Ibrahim* lieta (2014/2727(RSP))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja, Eiropadomes priekšsēdētāja un Parlamenta priekšsēdētāja 2014. gada 10. jūnija kopīgo paziņojumu, kam pievienojās tie, kas piedalījās 2014. gada 10. jūnija augsta līmeņa sanāksmē ar reliģiskajiem līderiem,
 - ņemot vērā Komisijas priekšsēdētāja vietnieces / Savienības augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2014. gada 15. maija paziņojumu par nāvessoda piespriešanu par apostāziju Sudānā,
 - ņemot vērā 1948. gada Vispārējo cilvēktiesību deklarāciju un ANO Deklarāciju par jebkādas uz reliģiju vai ticību balstītas neiecietības un diskriminācijas izskaušanu,
 - ņemot vērā Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām,
 - ņemot vērā Āfrikas cilvēktiesību un tautu tiesību hartu,
 - ņemot vērā Kotonū nolīguma otro pārskatīšanu 2010. gadā,
 - ņemot vērā ES 2013. gada pamatnostādnes par reliģijas un ticības brīvību,
 - ņemot vērā Āfrikas cilvēktiesību un tautu tiesību hartas pirmo protokolu par sieviešu tiesībām Āfrikā,
 - ņemot vērā Arābu cilvēktiesību hartu,
 - ņemot vērā bērnu tiesības,
 - ņemot vērā Reglamenta 135. panta 5. punktu un 123. panta 4. punktu,
- A. tā kā 2013. gada nogalē *Meriam Yahia Ibrahim* (Etiopijas kristietes un Sudānas musulmaņa meitu), kura ir audzināta kā kristiete, viņas tēva ģimene apsūdzēja laulības pārkāpšanā, pirms tam paziņojot varas iestādēm, ka viņa ir apprecējusies ar kristieti; tā kā 2013. gada decembrī apsūdzība tika papildināta ar apsūdzību apostāzijā;
- B. tā kā ar pirmās instances tiesas spriedumu 2014. gada 12. maijā *Meriam Ibrahim*, kura tolaik bija astotajā grūtniecības mēnesī, tika piespriesti 100 sitieni ar pletni par laulības pārkāpšanu un nāvessods pakartot par apostāziju, dodot viņai trīs dienas, lai atteiktos no kristietības; tā kā *Meriam Ibrahim* tika notiesāta saskaņā ar islāma šariatu, kas Sudānā ir spēkā kopš 1983. gada un kas par pāriešanu citā ticībā paredz nāvessodu; tā kā 2014. gada 15. maijā spriedums tika apstiprināts, jo *Meriam Ibrahim* izvēlējās nepāriet islāmā;
- C. tā kā 2014. gada 27. maijā *Meriam Ibrahim* cietumā piedzima meita *Maya*; tā kā ir izskanējušas ziņas, ka dzemdību laikā *Meriam Ibrahim* kājas bijušas pieķēdētas un ka līdz ar

RC\1031702LV.doc

PE534.954v01-00 }
PE534.956v01-00 }
PE534.958v01-00 }
PE534.961v01-00 }
PE534.962v01-00 }
PE534.966v01-00 } RC1

to bijusi nopietni apdraudēta gan mātes, gan bērna veselība; tā kā tie ir smagi sieviešu un bērnu tiesību pārkāpumi;

- D. tā kā 2014. gada 5. maijā viņas lieta tika sekmīgi nodota apelācijas tiesai;
- E. tā kā 2014. gada 23. jūnijā, kad apelācijas tiesa abu apsūdzību sakarā bija viņu attaisnojusi, *Meriam Ibrahim* tika atbrīvota no Omdurmanas sieviešu cietuma, bet tā kā Hartūmas lidostā, ģimenei gatavojoties doties uz ASV, viņa tika vēlreiz arestēta, jo esot mēģinājusi atstāt valsti ar viltotiem ceļošanas dokumentiem, ko izsniegusi Dienvidsudānas vēstniecība Hartūmā;
- F. tā kā 2014. gada 26. jūnijā *Meriam Ibrahim* tika atkal atbrīvota un kopā ar savu ģimeni rada patvērumu ASV vēstniecībā un tā kā norit pārrunas, lai panāktu viņai iespēju pamest Sudānu, kur viņas dzīvību apdraud islāma ekstrēmisti;
- G. tā kā domas, ticības un reliģijas brīvība ir universālas cilvēktiesības, kas jāizsargā visur un visiem; tā kā Sudāna ir ratificējusi attiecīgās ANO un Āfrikas Savienības konvencijas un līdz ar to ir uzņēmusies starptautiskas saistības aizsargāt un sekmēt reliģijas un ticības brīvību, kas noteikti ietver arī tiesības pēc paša gribas pieņemt, mainīt vai pamest kādu reliģiju vai ticību;
- H. tā kā Āfrikas cilvēktiesību un tautu tiesību harta, ko Sudānas Republika ir ratificējusi, ietver tiesības uz dzīvību un spīdzināšanas un nežēlīgu, necilvēcīgu un pazemojošu sodu un izturēšanās aizliegumu, bet tā kā Sudānā par dažādiem kriminālpārkāpumiem joprojām piemēro nāvessodu, sitienus ar pletni, amputāciju un citus miesassodus;
- I. tā kā Sudānas iestādes nesamērīgi daudz notiesā sievietes un meitenes par neskaidri definētiem noziegumiem, kas ir privāti, personiski lēmumi, kuriem nemaz nevajadzētu būt krimināli sodāmiem, un tā kā sievietes nesamērīgi daudz tiek sodītas ar nežēlīgiem sodiem, piemēram, sitieniem ar pletni, tādējādi pārkāpjot viņu cilvēktiesības uz cieņu, privāto dzīvi un vienlīdzību;
- J. tā kā Sudāna ir pievienojusies Arābu cilvēktiesību hartai, kuras 27. pants paredz, ka visu reliģisko pārliecību personām ir tiesības piekopt savu ticību;
- K. tā kā Sudānas Republikai saistoša ir Kotonū nolīguma¹ cilvēktiesību klauzula un Starptautiskais pakts par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām²;
- L. tā kā, neraugoties uz to, ka prezidents *Omar al-Bashir* 2014. gada janvārī paziņoja par nacionālā dialoga sākšanu, *Meriam Ibrahim* aizturēšana un necilvēcīga izturēšanās pret viņu ir tipisks piemērs tam, kā Sudānas iestādes vērsas pret minoritātēm, cilvēktiesību aktīvistiem, studentiem protestētājiem, žurnālistiem, politisko opozīciju un ar tiesībām saistītām organizācijām, jo īpaši tām, kas iestājas par sieviešu tiesībām un iespēju nodrošināšanu jauniešiem,

¹ Partnerattiecību nolīgums starp Āfrikas, Karību jūras reģiona un Klusā okeāna valstu grupas locekļiem, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses, kas parakstīts 2000. gada 23. jūnijā Kotonū.

² ANO Ģenerālās asamblejas 1966. gada 16. decembra rezolūcija Nr. 2200A (XXI).

1. nosoda nepamatoto *Meriam Ibrahim* aizturēšanu; pieprasa Sudānas valdībai atcelt visus tiesību aktus, kas diskriminē uz dzimuma vai reliģijas pamata, un aizsargāt minoritāšu reliģisko identitāti;
2. uzsver, ka grūtniecei dzemdēt pieķēdētai un fiziski saistītai ir pazemojoši un necilvēcīgi; pieprasa Sudānas iestādēm nodrošināt, lai visām grūtniecēm un dzemdētājām, kas ir apcietinājumā, tiktu sniegta pienācīga un droša mātes un jaundzimušā bērna veselības aprūpe;
3. atkārtoti apstiprina, ka reliģijas, uzskatu un ticības brīvība ir universālas cilvēktiesības, kas jāizsargā visur un visiem; asi nosoda jebkādu vardarbību un iebiedēšanu, kas ierobežo tiesības pēc paša gribas piederēt vai nepiederēt kādai reliģijai vai pieņemt kādu reliģiju, tostarp draudu, fiziska spēka un sodu izmantošanu, lai ticīgos vai neticīgos piespiestu atteikties no viņu reliģijas vai pieņemt reliģiju; uzsver, ka laulības pārkāpšana un apostāzija ir darbības, kas vispār nebūtu jāuzskata par noziegumiem;
4. atgādina, ka Sudāna ir ratificējusi attiecīgās ANO un Āfrikas Savienības konvencijas un līdz ar to ir uzņēmusies starptautiskas saistības aizsargāt un sekmēt reliģijas un ticības brīvību, kas noteikti ietver arī tiesības pēc paša gribas pieņemt, mainīt vai pamest kādu reliģiju vai ticību;
5. pieprasa, lai Sudānas valdība saskaņā ar universālajām cilvēktiesībām atceļ visas tiesību normas, kas soda vai diskriminē personas viņu reliģisko uzskatu dēļ vai reliģiskās piederības vai uzskatu maiņas dēļ, vai par citu mudināšanu mainīt reliģiju vai uzskatus, jo īpaši gadījumos, kad apostāziju, heterodoksiju vai pāriešanu citā reliģijā soda ar nāvi;
6. uzsver, ka šādas tiesību normas neatbilst Sudānas 2005. gada pagaidu konstitūcijai, Vispārējai cilvēktiesību deklarācijai un Starptautiskajam paktam par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām, un mudina Sudānu ratificēt Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām Otro fakultatīvo protokolu par nāvessoda atcelšanu¹;
7. pieprasa Sudānai nekavējoties izsludināt moratoriju nāvessoda izpildei un nākotnē atcelt nāvessodu un visus miesassoda veidus;
8. ar bažām norāda uz pastāvīgajiem un biežajiem sieviešu tiesību pārkāpumiem Sudānā, jo īpaši uz Sudānas Kriminālkodeksa 152. pantu; mudina Sudānas iestādes steigšus parakstīt un ratificēt ANO Konvenciju par jebkādas sieviešu diskriminācijas izskaušanu;
9. ar bažām norāda, ka cilvēktiesību smagu pārkāpumu nesodīšana Sudānā joprojām ir ļoti izplatīta un nopietna problēma — kā, piemēram, Dārfūras konflikta gadījumā, kura sakarā par lielāko daļu smago noziegumu, tostarp seksuālās vardarbības noziegumu, iestādes vainīgos joprojām nav notiesājušas; pieprasa, lai Sudānas valdība izmeklē cilvēktiesību pārkāpumus, tostarp ieslodzīto slepkavības, spīdzināšanu un nežēlīgu izturēšanos pret viņiem, kā arī izvarošanu un seksuālo vardarbību un notiesā vainīgos;

¹ ANO Ģenerālās asamblejas 1989. gada 15. decembra rezolūcija Nr. 44/128.
RC\1031702LV.doc

PE534.954v01-00 }
PE534.956v01-00 }
PE534.958v01-00 }
PE534.961v01-00 }
PE534.962v01-00 }
PE534.966v01-00 } RC1

10. atkārtoti pauž stingru atbalstu stingram reliģijas vai ticības un valsts nošķīrumam, kas nozīmē atteikšanos no jebkādas reliģiskas iejaukšanās valdības darbībā, kā arī no diskriminācijas reliģijas vai ticības dēļ;
11. pieprasa, lai Sudānas valdība pievienojas Āfrikas cilvēktiesību un tautu tiesību hartas pirmajam protokolam par sieviešu tiesībām Āfrikā un Āfrikas Savienības Tiesas protokolam, kuri abi pieņemti 2003. gada 11. jūlijā Maputo, Mozambikā;
12. pieprasa, lai Sudānas valdība ar starptautiskās sabiedrības atbalstu uzņemas steigšus īstenot juridiskas reformas, lai aizsargātu cilvēku pamattiesības un brīvības, nodrošinātu visu iedzīvotāju cilvēktiesību aizsardzību un jo īpaši novērstu sieviešu, minoritāšu un nelabvēlīgākā situācijā esošu grupu diskrimināciju;
13. pauž atbalstu centieniem sarunu ceļā rast iekļaujošu Sudānas situācijas risinājumu un atbalsta pilsoniskās sabiedrības un opozīcijas partiju centienus veicināt miera procesu;
14. aicina ES uzņemties vadošu lomu, nākamajā Cilvēktiesību padomes sesijā 2014. gada septembrī iestājoties par stingru rezolūciju par Sudānu, kurā būtu skatīti smagie un ļoti izplatītie cilvēktiesību un starptautisko humanitāro tiesību pārkāpumi minētajā valstī;
15. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, dalībvalstīm, Sudānas valdībai, Āfrikas Savienībai, ANO ģenerālsekretāram, ĀKK un ES Apvienotās parlamentārās asamblejas līdzpriekšsēdētājiem un Panāfrikas parlamentam.